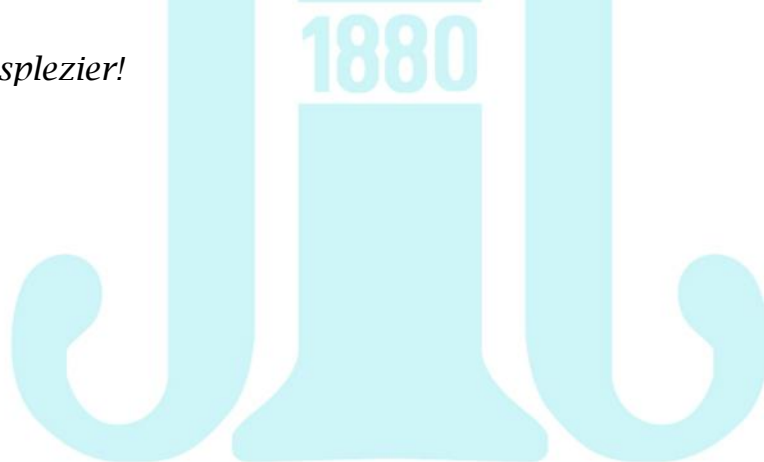

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ROEST

Eenakter

door

Dirk Biddeloo & Marieke van den Broeck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2000

Nr. 2319

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ROEST* op te voeren moet de naam van auteurs *DIRK BIDDELOO EN MARIEKE VAN DEN BROECK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2000/0220/009
ISBN- 978- 90-385-06685

© 2000 Toneelfonds J. Janssens/ Dirk Biddeloo & Marieke van den Broeck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 heren)

JEAN : dertiger of veertiger, bekleedt een kaderfunctie op een bedrijf

RONNY : dertiger of veertiger, handelt in occasiewagens. Zijn bedrijf stelt niet veel voor.

Jean draagt een pak en das, Ronny gaat sportief gekleed (kan ook een soort overall dragen.)

Jean is een wat verbitterde intellectueel die vaak belerend doet, maar met heel wat frustraties kampt. Ronny heeft het hart op de tong en is ook wat naïef. Hij heeft een aangeboren soort intelligentie die Jean soms hindert. Ronny maakt vaak rake toespelingen en hij kan ook grappig uit de hoek komen.

Tussen beide mannen heerst een haat-liefde verhouding.

DECOR

beeldhouwwerk (liggend naakt) in park, dat voor Jean en Ronny als rustbank fungeert.

(Jean zit op een van de kunstwerken in een beeldenpark. Hij kijkt voor zich uit tot hij zich plots realiseert dat hij op iemand wacht. Hij knoopt zijn jas los, kijkt opzij (in de richting van waaruit de te verwachten persoon moet komen). Bestudeert zijn handen, peutert in de neus, neemt tenslotte zijn aktetas en haalt zijn krant tevoorschijn. Wil beginnen lezen, meent zich iets te herinneren, kijkt weer in zijn aktetas.)

JEAN : Godverdomme, mijn lunchpakket vergeten. Klote!

(Hij haalt een thermos uit de aktetas, vult een bekertje met koffie en begint de koppen van de frontpagina te lezen. Drinkt met kleine slokjes, geeft af en toe negatieve commentaar op wat hij leest (politiek, wereldgebeuren.) Ronny komt op, lijkt nonchalant en ontspannen.)

RONNY : Jean! Zit ge hier al lang?

JEAN : Een half uur ondertussen.

RONNY : Tja, ge weet hoe dat gaat hé. Altijd 't zelfde scenario. *(Jean maakt gebaar, ze schudden elkaar de hand. Ronny hoofdknikt in de richting van de krant.)* En? Waar voor uw geld? *(lacht)* Maar daarom nog geen waarheid hé man!

JEAN : Het hangt ervan af wat je leest.

RONNY : Ik koop geen gazetten meer. Ik laat mijn dag niet meer door een ander verpesten. Schuif eens wat op, Jean. *(Jean legt krant opzij, schroeft beker op thermos, steekt ze in zijn tas, zet ze op de grond en maakt plaats. Ondertussen heeft Ronny de krant even opgenomen. Hij leest hardop.)* Schatrijk zakenman pleegt zelfmoord door verhangings... *(lacht)* Kon hij daar niet mee wachten tot zijn zaak failliet ging? *(Geeft de krant terug aan Jean, die ze weglegt.)*

JEAN : Misschien wàs hij wel failliet. En heeft hij het dààrom gedaan. Er moet toch een reden zijn waarom iemand zelfmoord pleegt, Ronny.

RONNY : Geld maakt niet gelukkig.

JEAN : Oké. Laat ons het zo stellen... Ik ben rijk, maar ik voel me daar heel slecht of schuldig bij. Dus wat doe ik? Ik begin naar hartelust de filantroop uit te

hangen, ik verspil mijn zuurverdiend fortuin aan een hoop armoedzaaiers en alle problemen zijn ineens verdwenen. Kom nu zeg.

RONNY : Maak van een armoedzaaiër, zoals gij dat noemt, een rijke stinkerd en ge ontnemt hem zijn hoop en zijn verwachtingen.

JEAN : Begrijp ik niet.

RONNY : Beeld je eens in. (*zingt*) Ik ben lid van de Lions Club en van de Rotary... Oesters en champagne tot de parels uit je oren borrelen. Moordgrieten à volonté. Tot uw hart het bijna begeeft en ge nog maar eens een cruise onderneemt op de Stille Zuidzee. Of wilt ge soms de nouveau riche gaan uithangen bij die paljassen in Monaco of Monte Carlo? Dan verveel ik me liever op mijn manier.

JEAN : Je spreekt van ondervinding, zo te horen.

RONNY : Ik weet één ding hé.

JEAN : Dat is bitter weinig.

RONNY : Ik zal het nooit zover laten komen dat ik me verveel. Laat mij m'n zaakjes maar regelen.

JEAN : Je ziet alles veel te rechtlijnig. Je zou wel anders piepen als ze je morgen tot miljardair bombarderen.

RONNY : Ik zou er geen patat meer of minder voor eten. En m'n handen zouden evengoed onder 't smeer zitten.

JEAN : Onder 't smeergeld zeker.

RONNY : Ik zou ook zo geen roddelgazet lezen zoals gij.

JEAN : Dat is geen roddelkrant! Waar haal je dat vandaan?! Ik selecteer een aantal artikels.

RONNY : (*bootst hem na*) Een aantal artikels.

JEAN : (*zich opboeiend*) Die onder meer betrekking hebben op financiële en economische heu... aangelegenheden.

RONNY : Ge wilt zeker ook ongelukkig worden.

JEAN : De onvoorspelbaarheden van de economische groei. Wisselvalligheden van... wisselkoersen. Interne en externe factoren die bepaalde ontwikkelingen op de termijnmarkt teweeg kunnen brengen... Maar dat gaat je pet te boven, is het niet?

RONNY : (*tikt tegen z'n pet*) In de solden gekocht. Zeg maar... waarom leest ge de Financieel Economische Tijd dan niet?

JEAN : (*verbaasd*) Ha! Jij kent dat? Ja, die krant lees ik natuurlijk ook, maar... (*Hij ziet Ronny pesterig grijnzen.*) Begin niet hé vriend.

RONNY : Beursgoeroe. Jean. Jean Pierre Deux. Hoe oud was hij?

JEAN : Wie?

RONNY : Wel, die rijke vedette uit de gazet. Die vent met z'n stropdas.

JEAN : Weet ik veel. Midlifecrisis misschien? 't Verstand komt niet altijd met de jaren.

RONNY : Misschien had hij te veel verstand en heeft hij 't daarom gedaan. (*peinzend*) Raar dat dieren nooit zelfmoord plegen.

JEAN : Je vergist je. Denk maar aan de potvissen.

RONNY : Potvissen?

JEAN : Potvissen ja. Geen potsleutels...! Maar lees je dan nooit iets? Kijk je nooit naar een documentaire?

RONNY : Ik volg de trends niet zoals gij.

JEAN : Trends! Het wordt tijd dat je die hersenpan van jou eens laat oliën. Zodat er eindelijk een weinig informatie naar binnen komt.

RONNY : Bravo Jean. Gij hebt humor!

JEAN : 't Is al goed.

RONNY : En wat is 't nu met die potvissen?

JEAN : Wil je 't echt weten? Wel, die plegen collectief zelfmoord, mijn beste. Zoals leden van een sekte. Blindelings de leider achterna. Komen ineens boven water en dan... SPLACH!! Met z'n allen het strand op. Zon of niet. Ze blijven liggen tot ze eraan gaan.

RONNY : Maar wie kan er nu bewijzen dat die beesten zelfmoord willen plegen, Jean? Hé? Hun stuurvaardigheid zou toch kunnen aangetast zijn door al die smeerlapperij in 't water? De rotzooi van de moderne mens?

JEAN : Daar zeg je wat! Jij met je olie en benzine... Gisteren is er bij ons een begonnen... (*duidt ronde boezem aan*) Om duimen en vingers af te likken, jongen. Wacht tot ze met mij alleen in de lift staat.

RONNY : Ge gaat haar toch de gazet niet voorlezen? (*lacht*)

JEAN : Zeg, hier in de zoo hebben ze er een hé.

RONNY : Wat?

JEAN : Wel, zo'n potvis.

RONNY : Ha, ik dacht zo'n griet.

JEAN : Een potvis!

RONNY : Dat moet daar nogal een aquarium zijn.

JEAN : Maar enfin. Een skelet natuurlijk. Op een houten stelling.

RONNY : Goh, staat die daar nog altijd? Als ik twaalf was zijn we er met de school naar gaan kijken. Dat was toen al een wrak. Ik stond er wel paf van. Hoe al die onderdelen in elkaar pasten...! De natuur levert toch technische meesterwerken af, hé Jean. 'k Zou eens terug moeten gaan kijken.

JEAN : (*Staat recht, loopt rond.*) Jij bent echt misvormd!

RONNY : In ieder geval, de potvis op die stelling hoeft zich geen zorgen meer te maken. Maar al wat nog leeft in de dierentuin... Mocht ik heel de dag achter de tralies zitten, ik zou proberen uit te breken.

JEAN : Er is weinig volk vandaag.

RONNY : Hoe minder zielen, hoe meer vreugde. Zo heel de dag opgesloten zitten. Om zot van te worden.

JEAN : Ik heb zin in een croissant.

RONNY : Wachten tot ze u komen voederen. Wachten tot ge die vervloekte sleutel in het slot hoort knarsen.

JEAN : Een knapperige croissant.

RONNY : Bloederig rauw vlees. Of een hoop knollen. Al naargelang het type van maag.

JEAN : Met boter. Of confituur.

RONNY : Wachten tot uw enige vriend komt. De avond. De avond die u verlost van de eindeloze stroom opdringerige bezoekers... Jean, kent gij het verschil tussen een gevangenis en een dierentuin?

JEAN : In de gevangenis kom je terecht zonder ticket of abonnement.

RONNY : Onschuldig veroordeeld tot de doodstraf. Geen verzachtende omstandigheden! Geen wet Lejeune, geen hoop op strafvermindering. Hoe goed ze zich ook gedragen.

JEAN : Ik wist niet dat jij zo begaan bent met "de rechten van het dier".

RONNY : Ze hebben geen rechten, Jean. Dat is 't m juist.

JEAN : De maatschappij onderhoudt hen. Ze hebben trouwens ook een... opvoedkundige waarde.

RONNY : Verboden te voederen.

JEAN : Een croissant godverdomme. Zeg, wist jij dat de croissants uit Turkije afkomstig zijn?

RONNY : Tegen dat ze hier arriveren, zullen ze wel oudbakken zijn.

JEAN : Ken je de Turkse vlag? Nee zeker. Of toch wel? Denk aan de wassende maan. Een wassende maan heeft de vorm van een sikkkel of van... een croissant. Enfin, 't is een heel verhaal, maar er bestaat geen twijfel over dat de oorsprong van de croissant gezocht dient te worden...

RONNY : Waarom drinken ze bij een croissant dan geen Turkse koffie?

JEAN : (*geërgerd*) Ik kan begrijpen waarom jij vroeger op school veel straf hebt gekregen.

RONNY : De "Neus" heeft mij op m'n voorlaatste schooldag nog tien bladzijden willen aansmeren. 'k Moet er nog altijd aan beginnen.

(*Stilte.*)

JEAN : (*grinnikt heimelijk*) En Ronny. Vertel nog eens hoe 't was, je eerste keer.

RONNY : Hmm?

JEAN : Hoe het was. Je eerste keer. Je hebt er toch een onvergetelijke herinnering aan overgehouden? (*Ronny blijft zwijgen.*) Allez! Hoe heette ze nu weer?

RONNY : Diane.

JEAN : Diane?! Wèlke Diane?!

RONNY : Citroën Diane.

JEAN : Bespaar me die flauwe geestigheden, vriend! 't Gaat over een ander ritje hé! (*Ronny haalt de schouders op, staart mijmerend in de verte.*) 't Was niet veel soeps hoor Ronny. Enfin, er zaten geen ballen in de soep. Hahaha!

RONNY : (*gespeeld*) Ha ha ha.

JEAN : Veerle Vermeulen... Ze is mij achteraf alles komen vertellen.

RONNY : Gij moet ook niet zat zijn om te zeveren, Jean! Waar gij nog mee in uw kop zit! 't Is begot een eeuwigheid geleden

JEAN : 't Was verdomd een knap ding. Ze wist dat ze iedere gast kon krijgen. Maar ze hield het nooit lang met iemand uit.

RONNY : Nee, met u was 't ook van korte asem.

JEAN : Hé. Hé. Moment. Kleine, maar niet onbelangrijke nuance. IK heb achter die relatie een punt gezet.

RONNY : Wie weet wat ze allemaal over u gezegd heeft tegen de volgende in 't rijtje.

JEAN : Maar IK heb het uitgemaakt, zeg ik!

RONNY : Zal die gast gelachen hebben.

JEAN : En dan ben je sowieso de slechte.

RONNY : Toen ik Veerle leerde kennen, waren The Stones weer in de mode. Start me up!

(Ronny imiteert Jagger. Jean doet ook mee. Ze vormen een duo, proberen zo sexy mogelijk over te komen. Opeens merkt Jean dat hij zich toch wat te zeer heeft laten gaan. Hij geneert zich enigszins.)

JEAN : Allez, 't is goed, 't is goed. 't Volstaat. We staan hier geen concert te geven.

RONNY : *(nog altijd in "extase")* Ik draai dat plaatje nog regelmatig. 't Klinkt nog altijd even geweldig als toen. 'k Maak dan een sprong in de tijd. *(Ronny kan eventueel sprong maken. Jean schudt zuchtend, maar toch begrijpend het hoofd. Ronny plots met heimwee.)* Na al die jaren raakt het me nog. Dat zult gij wel raar vinden zeker.

JEAN : *(Maakt afwerend gebaar.)* Niet te romantisch hé. We waren tieners. Onbezonnen. De fun. Daar ging het om. De kick. Veel meer hoefde je er niet achter te zoeken.

RONNY : Het is gek dat wij vrienden zijn.

JEAN : *(verontwaardigd)* Wat zeg jij nu?!

RONNY : We zijn zo verschillend.

JEAN : *(Vrolijk, slaat arm om schouder van Ronny.)* Ja, jij bent nog een echt ouderwetse Buick uit de jaren stilletjes! De carrosserie en de motor zijn wel

wat versleten, om niet te zeggen helemaal pette totale, maar de claxon doet het nog uitstekend.

RONNY : (*Maakt obsceen gebaar, maar lacht.*) Vandaag komen ze geen schetsen maken. (*Kijkt toch rond alsof er voor hem een uitzondering zou gemaakt worden.*)

JEAN : Ha nee, 't is krokusverlof. Hoewel ik nog geen krokus gezien heb dit jaar.

RONNY : Bij die studentjes zitten en nochtans knappe bloemetjes tussen.

JEAN : Die hun bloemeke is al lang geplukt, maak je geen zorgen.

RONNY : Ik weet nog zo niet.

JEAN : Ze wachten zo lang niet meer als vroeger om hun voortuin te laten besproeien.

RONNY : Die rosse met haar sproetjes vind ik de knapste.

JEAN : Ha ja, die met haar groene ogen. (*zijn frank valt*) Maar dat is de lerares, slimme!

RONNY : Maakt mij niks uit. 't Blijft de knapste.

JEAN : Jij zou er nog wat kunnen van leren.

RONNY : Ik weet dat ik het niet kan. Maar ik zou een gedicht willen schrijven voor haar.

JEAN : (*Proest het uit. Komt overeind, begint op theatrale manier te declameren.*)

Pardon juffrouw, 't is kattentijd

Ga met mij mee en hebt geen spijt

'k Wil best voor u model gaan staan

Komaan Ronny, nu is 't aan jou. Als je een vierde versregel kan maken, krijg jij de eerste drie van mij cadeau. Kom op! Aanroep de muze!

RONNY : (*aarzelend*) 'k Wil best voor u model gaan staan... Gaan... baan... traan... staan... 'k Heb het toch gezegd! Ik kan het niet.

JEAN : Ik wel! 'k Wil best voor u model gaan staan

Maar ventje, loop eens naar de maan!

(*Ronny zit Jean even achterna, wil hem speelse mep geven. Ze gaan weer zitten.*)

RONNY : Amai. Van uw vrienden moet ge 't hebben.

JEAN : Het spijt me. Maar dat leraresje is geen spek voor jouw bek.

RONNY : Ge begint best niet over eten, Jean. Uw honger kan er alleen maar groter door worden. En daarbij, 't is vasten.

JEAN : (*wat giftig*) Mijnheer de poweet. 'k Zie hem daar al declameren. Hello honey, it 's me, de Ronny! Hahaha! Als je dan nog een knieval doet, let dan op dat je niet op je smoel gaat... anders zou ze wel eens een rake karikatuur kunnen maken.

RONNY : En gij? 'k Ben de Jean en IK HEB GOESTING

SCHAT... in een croissant!

En voor de rest Jean?

JEAN : (*Klinkt zonder het te beseffen toch wat bitter.*) Ca va.

RONNY : 't Moet niet gemakkelijk zijn.

JEAN : Wat?

RONNY : Zo na zes jaar huwelijk. Baf! Uw vrouw ineens ervandoor met de eerste de beste.

JEAN : (*steigert*) Dat was niet de eerste... de... Ik bedoel... Maar waar bemoei jij je eigenlijk wel mee?! Achteraf bezien... Pfff... (*lacht geforceerd*) Als ik wou kon ik Viviane inruilen tegen drie andere. En betere!

RONNY : Ge waart er kapot van Jean. Ge wou u met uw Renault Vijfentwintig Baccara tegen een boom te pletter rijden!

JEAN : Toen ik dat zei had ik gedronken.

RONNY : Het zal nog niet. Ge hebt u crimineel gezopen omdat ze 't afgebold was, Jean. Geef dat nu toe. Chance dat ge toen niet hebt moeten blazen.

JEAN : (*vrolijk*) Punt andere lijn. Nieuw hoofdstuk graag. Hoe is 't met Carine?

RONNY : (*wat uit zijn lood*) De laatste keer dat ik haar zag, ging het toch.

JEAN : Lang geleden?

RONNY : Een paar weken. Ge weet wel, 't is nog altijd 't zelfde tussen ons. Wij hebben zo 'n... speciale relatie. Zo'n...

JEAN : Lat-relatie.

RONNY : Precies.

JEAN : Kèn jij de betekenis van de afkorting LAT?

(*Stilte*)